

Suzuki yönteminde grup dersleri

Group lessons in Suzuki method

Canan FİDAN ERTEN¹

¹ Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkiye

Bu çalışma 26-28 Temmuz 2024 tarihinde IKSAD (Institute Of Economic Development And Social Research) tarafından Amsterdam’ da düzenlenen “European Congress On Advanced Studies In Basic” adlı kongrede sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

Özet: Shinichi Suzuki çocukların hiçbir çaba harcamadan, doğal bir şekilde anadillerini öğrenip, konuşabildiklerini ve aynı yöntemle farklı yeteneklerini de geliştirebildiklerini keşfetmiş bir keman eğitimcisidir. Bu keşfiyle özellikle erken yaş çalgı eğitimine yeni bir boyut kazandırmış ve bunu “Yetenek Eğitimi” olarak adlandırmıştır. Yetenek Eğitimi adı altında geliştirdiği Suzuki Yöntemini diğer geleneksel çalgı yaklaşımlarından ayıran en önemli unsurlardan biri de grup dersleridir. Grup dersleri Suzuki Yönteminin dünya genelinde yaygınlaşması ve büyük ilgi görmesinin sebeplerinden biri olarak görülmektedir. Suzuki tarafından oluşturulan ortak bir repertuar çerçevesinde yapılan grup çalışmaları dünyadaki tüm Suzuki öğrencilerini bir araya getirerek çeşitli konser, dinleti ve festival gibi etkinlikleri sergileme olanağı sağlamaktadır. Literatür incelendiğinde Suzuki Yöntemi’nin önemli bir parçası olan grup dersleri ile ilgili yapılan yayınların sınırlı ve az sayıda olduğu tespit edilmiştir. Bu sebeple Suzuki Yöntemi’nde grup derslerini bütün yönleriyle açıklamak ve alanyazına katkı sağlamak bu çalışmanın oluşumuna yön vermiştir. Çalışmada araştırma yöntemlerinden betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Çalışma verileri grup dersine ilişkin alanyazın taraması sonucunda ulaşılan kaynaklardan elde edilmiştir. Çalışmada grup dersleri sosyal öğrenme, oyunla öğrenme, motivasyon-dikkat, müzikal deneyim ve karakter gelişimi olmak üzere farklı konular bakımından incelenmiş; dersin yeri ve önemine değinilmiştir. Ayrıca; grup dersinin içeriğine, işlenişine ve nasıl planlandığına ilişkin açıklamalar yapılmış; grup içi etkinliklere yönelik önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelime: Suzuki yöntemi, yetenek eğitimi, çalgı eğitimi, grup dersi.

Abstract: Shinichi Suzuki is a violin educator who discovered that children can learn and speak their mother tongue naturally without any effort, and that they can also develop different talents in the same way. With this discovery, he brought a new dimension to early years instrumental education and called it “Talent Education”. One of the most important elements that distinguishes the Suzuki Method, which he developed under the name of Talent Education, from other traditional instrumental approaches is group lessons. Group lessons are seen as one of the reasons why the Suzuki Method has become widespread and attracted great interest around the world. Group studies within the framework of a common repertoire created by Suzuki bring together all Suzuki students around the world and provide the opportunity to perform in various concerts, concerts and festivals. When the literature was examined, it was found that the publications on group lessons, which are an important part of the Suzuki Method, are limited and few in number. For this reason, explaining group lessons in the Suzuki Method in all aspects and contributing to the literature guided the formation of this study. In the study, descriptive survey model, one of the research methods, was used. The data for the study were obtained from the literature review on group lessons. In the study, group lessons were analyzed in terms of different topics such as social learning, learning through play, motivation-attention, musical experience and character development, and the place and importance of the lesson were mentioned. In addition, explanations were made about the content, processing and planning of group lessons and suggestions were made for in-group activities.

Keywords: Suzuki method, talent education, instrument education, group lessons.

1. Giriş

Yetenek, bireye doğuştan verilen bir armağan değil, aksine zamanla kazanılabilen ve geliştirilebilen bir özelliktir. Aynı şekilde müzik yapma yeteneği de sonradan edinilebilen ve geliştirilen bir olgudur. Çocukların anadillerini hiçbir çaba harcamadan doğal bir şekilde öğrenip, konuşabildiklerini aynı yöntemle enstrüman çalma yeteneklerini de geliştirebileceklerini keşfeden Suzuki, çalgı eğitimine yeni bir boyut kazandırmış ve buna “Yetenek Eğitimi” adı vermiştir

(Özçelik, 2010). Yetenek Eğitimi adı altında geliştirilen ve sonrasında birçok çalgıya uyarlanan Suzuki Yöntemini diğer geleneksel yaklaşımlardan ayıran unsurlar nota ile çalmanın ertelenmesi (kulaktan öğrenme), pasif dinleme, aile katılımı, ortak repertuar, pozitif geri bildirim, grup dersleri, erken yaşta başlama ve tekrar etmedir.

Grup dersleri Suzuki Yönteminin yaygınlaşmasının ve dünya genelinde büyük ilgi görmesinin sebeplerinden biri olarak görülmektedir. Çünkü ortak bir repertuar çerçevesinde yapılan çalışmalarla dünyadaki bütün Suzuki öğrencilerini birleştirebilmektedir. Bu birliktelikle değişik şehir ve ülkelerdeki öğrenciler bir araya gelerek dinleti, konser ve festival gibi etkinlikleri sunma fırsatı yakalamaktadırlar (Aykar, 2014).

Suzuki Yöntemi'nde gerçekleştirilen grup dersleri ve grup etkinliklerinin varlığı bazen yanlış anlamalara veya önyargılara yol açabilmektedir. Suzuki öğrencilerinin bir araya gelerek verdiği bir konseri izleyen veya grup derslerine tanık olan birçok kişi Suzuki Yöntemi' nin temelinde grup dersleri üzerine kurulu olduğunu düşünebilmektedir. Suzuki Yöntemi'nde grup dersleri çok büyük öneme sahip olmasına rağmen temelde bireysel dersler ekseninde oluşturulmaktadır (Özer ve Honguç, 2016). Ayrıca literatüre bakıldığında Suzuki Yöntemi' nin önemli bir parçası olan grup dersleri ile ilgili yapılan çalışmaların az sayıda ve sınırlı olduğu görülmektedir. Bu sebeple Suzuki Yöntemi'nde grup derslerini bütün yönleriyle açıklamak ve alanyazına katkı sağlamak bu çalışmanın oluşumuna yön vermiştir. Tüm bu sebeplerden ötürü bu çalışmada Suzuki Yöntemi' nin önemli bir parçası olan grup derslerinin önemine dikkat çekmeye çalışılmış, ayrıca dersin içeriğine, işlenişine ve derslerde kullanılabilecek çeşitli oyun önerilerine yer verilmiştir.

2. Yöntem

Suzuki Yöntemi' nin önemli bir parçası olan grup derslerine ilişkin alanyazına katkı sağlamak amacıyla yapılan bu çalışma bir derleme çalışmasıdır. Derlemeler, belirli bir konuyla ilgili mevcut literatürü gözden geçirerek, o konudaki bilimsel bulguların güncel durumunu aktaran yazılardır (Erol, 2022). Bu çalışmaya ilişkin veriler de literatür taraması tekniği ile ortaya konulmuştur. Gash (1999) literatür taramasını belirli bir konuda yayınlanmış olabildiğince çok eserin derinlemesine, sistematik olarak araştırılması ve belirlenmesi olarak tanımlamaktadır (Akt. Köroğlu, 2015). Bu amaçla; makale, kitap, tezler, konferans bildiri kitapları ve raporların yanında araştırmanın konusuna göre gazete ve daha önce yayınlanmış röportaj, mülâkat gibi farklı kaynaklardan da yararlanılabilir (Demirci, 2014). Bu çalışmaya ilişkin veriler de basılı yayınların yanı sıra "Google Scholar", "Dergipark Akademik", "Ulusal Tez Merkezi", "Proquest" gibi çeşitli veri tabanlarında "Suzuki" ve "Grup Dersi" anahtar kelimeleriyle yapılan aramalar sonucu erişilen kitaplar, makaleler, bildiriler, lisansüstü tezler ve web siteleri üzerinden toplanmıştır. Grup dersiyle ilgili elde edilen veriler daha sonra olabildiğince sistematik ve tematik olarak sınıflandırılmış ve açıklanmaya çalışılmıştır.

2.1. Grup Dersleri Neden Önemli?

Suzuki Yöntemi'ni diğer yöntemlerden ayıran en ayırıcı ve önemli yanı grup dersleridir. Tanınmış (2021), Guerriero ve arkadaşları (2016) sosyalleşme, motivasyon, aile, müzikal, teknik, oyun, iletişim gibi birçok faktör bakımından grup derslerinin çok faydalı olduğunu özellikle belirtmişlerdir. Bu sebeple çalışmanın bu kısmında daha anlaşılır olabilmesi için Suzuki grup derslerinin önemi sosyal öğrenme, oyunla öğrenme, motivasyon-dikkat, müzikal deneyim ve karakter gelişimi açısından ayrı ayrı incelenmiştir.

2.2. Sosyal Öğrenme

Eğitimde taklit etme ve örnek almanın önemini vurgulayan ve bu süreci sosyal öğrenme olarak isimlendiren Albert Bandura'ya göre kişiler çekici, güvenilir aynı zamanda güç ve statü sahibi bireylerin davranışlarına, tutumlarına,

değerlerine dikkat ederek ve onlara özenerek öğrenir. Sosyal Öğrenme Kuramı' na göre öğrenme taklit ve gözlem yoluyla dolaylı bir şekilde gerçekleşebilir ve bireyde kalıcı hale gelebilir. Sözün kısası birey yalnızca kendisinin özne olduğu davranıştan öğrenmez, etrafındaki olaylardan da etkilenir (Senemoğlu, 2013).

Müzikte de öğrenme çevreyle etkileşim halinde gerçekleşmektedir. Küçük çocuklar büyüklerin yaptıklarını kopyalarlar ve büyük çocuklar ise küçüklere öğrenme konusunda yardımcı olur, onlara karşı hassaslık ve empati geliştirirler (Ruttimann'dan akt. Sever ve Sonsel, 2020; Kendall, 1973). Suzuki metodunda oluşturulan müzikal çevre, tekrar etme, samimiyet, öğretmen ve ebeveyn unsurları başarıyı oldukça etkilemektedir. Buna rağmen, çocukların yaşitlarıyla beraber olması bazen tüm bu unsurlardan çok daha etkili olabilmektedir. Yaşitlarıyla beraber olma imkanı sağlayan Suzuki grup derslerinde yer alan çeşitli oyun ve etkinliklerden çocuklar oldukça zevk alırlar. Bu sebeple onları olabildiğince aynı ortamda buluşturmalı ve birbirlerinin derslerini de izlemeleri sağlanmalıdır (Suzuki, 2010). Özellikle de yeni başlayan öğrencilerin motivasyonu arttırmak için ileri düzey öğrencilerin derslerine katılıp onları izlemeleri ve gözlem yapmaları gerekli görülmektedir. Bireysel ve grup dersleri sırasında, öğrencinin ailesinin yanı sıra dersi izleyen öğrenci ve veliler de derslikte bulunur. Çocuklar çoğu zaman bu öğrenci ve velilere keman çalmaktan ve başka çocukları dinlemekten mutluluk duyarlar. Bunun yanı sıra diğer çocukların derslerde doğru ve disiplinli davrandıklarını gözlemleyen başlangıç seviyesindeki öğrenciler de aynı şekilde davranmaya meyilli olurlar. Aksi yönde davranınca yalnızca kendisine değil hiçbir öğrenciye tolerans gösterilmediğini bilir. Bu, içinde bulunduğu ortamın ve çevrenin çocuğun eğitiminde ne kadar önemli yer edindiğini belirten önemli bir faktördür. Çocuğun karşılaştığı bu yeni tecrübeyle ilgili endişe ve korku yaşamaması adına derslere başlamadan önce anne ya da babasıyla birlikte dersi gözlemlemesi önemlidir. Böylelikle çocuk rahatlar ve derse aktif olarak katılmaya başladığında kendisini bildiği bir ortamda güvende hisseder (Starr, 1976).

Derslerde çocukların sık sık kendinden daha ileri seviyedeki çocuklarla ve öğretmeniyle birlikte çalışması, parçaların daha hızlı ve kolay bir şekilde öğrenmelerinin yanı sıra güzel bir ton üretmeleri bakımından önemli görülmektedir. Böylelikle çocuklar öğretmenin ve ileri seviyedeki öğrencilerin tonuna ve tekniğine uyum sağlar. Uyum sağladıkça müzikal ve teknik gelişim süreci devam eder. Suzuki bu sürecin, bir rekabete dönüşmedikçe, olumlu bir dış etken olacağını savunmaktadır (Sak Brody 2020).

Suzuki Yöntemi'nde repertuarın ortak olması grup derslerinin yapılmasına olanak sağlar, müzikal bir topluluk olma bilinci ve dostluk geliştirmeye yardım eder. Bunun yanı sıra önceden öğrenmiş oldukları eserlerin sürekli tekrar edilmesi şartıyla onlara yeni eserler öğrenme fırsatı sağlamış olur (Aykar, 2014).

Suzuki Yöntemi'nde öğrencilerden ileri düzeye eriştiklerinde bile o ana kadar çaldıkları eserlere geri dönüp tekrar çalmaları istenmektedir. Çünkü Suzuki, dili ya da kültürü farketmeksizin dünyanın çeşitli bölgelerinden gelen birçok öğrenciyi bir araya getirip, birlikte müzik yapmalarını sağlayan sosyal bir ortam oluşturmaktadır (Kuran, 2007).

Olçayto (2019) Suzuki öğretmenleri ile gerçekleştirdiği çalışmasında öğretmenlerinin uzunca bir süre değiştiremediği yanlış davranışlarını grup derslerinde başka bir öğretmen veya arkadaşından görerek, duyarak hemen değiştirebildiklerini belirtmiştir. Görüşme yaptığı öğretmenlerden biri, bir öğrencisinin iki yıl boyunca esnek (rahat) yay tekniği üzerinde çalıştığını ve bir türlü öğrenemediğini belirtmiştir. Bir öğretmen olarak öğrencisinin zorlu geçen iki yıl boyunca bunu öğrenememiş olması öğrencisinin de kendisinin de motivasyonu kaybetmesine sebep olmuştur. Daha sonra Japonya'da Dr. Suzuki'nin başlattığı ve hala devam eden, bir haftalık yaz kampına giden öğrenci, bir hafta sonra arşe tekniği tamamen değişmiş olarak dönmüş, arşesini nasıl kullanması gerektiğini, eklemlerini nasıl esnek

kullanabileceğini anlamıştır. Bu yüzden grup derslerinin ve Suzuki yaz okullarının böyle faydalarının oldukça fazla olduğunu önemle vurgulamıştır.

Yapılan çalışmalardan da anlaşıldığı üzere sosyal öğrenme açısından grup dersleri büyük önem taşımaktadır. Grup derslerindeki gözlem, taklit ve etkileşim sayesinde müzikal-teknik gelişim sürecinin sürekliliğinin yanı sıra repertuvar sıkça tekrar edilir, pekiştirilir ve konserlere hazır hale getirilir. Birlikte olmanın getirdiği sosyalleşmeden ve başka öğrencilerin gelişmiş becerilerini gözlemleme fırsatı yakaladıkları öğrenme ortamından faydalanırlar; kendi bireysel seslerini geniş bir topluluğun sesiyle birleştirmenin ve bütünleştirmenin özgürlüğünü yaşarlar.

2.3. Oyunla Öğrenme

Piaget'e göre oyun bir uyumdur ve çocuğun öğrenmesi gerekenleri kendi tecrübeleriyle öğrenmesini sağlayan önemli bir yöntemdir (Genç, 2014). Çocuğun severek ve isteyerek katıldığı, onun fiziksel, bilişsel, duyuşsal gelişimini destekleyen aktif bir öğrenme süreci olan oyun, "Öğrenme sanatı" olarak da nitelendirilmektedir (Bilir ve Dönmez, 1995). İngiliz Filozof John Locke da eğitim öğretim sürecindeki derslerin daha verimli geçmesi için çocukların çok erken yaşlardan itibaren oyuna dahil edilmesini ve onların oyun içgüdülerinden faydalanmak gerektiğini savunmaktadır (Seyrek ve Sun, 2005). Bütün çocuklar oyun oynamayı sever. Bu sebeple oyun yöntemiyle işlenen dersler çocuklar için çok önemlidir. Sıkıcı gördükleri derslere dahi ilgileri artar, böylelikle dersler daha çekici ve eğlenceli hale gelir. Oyun yöntemiyle işlenen derste öğrenciler birbirleriyle sürekli etkileşim ve iletişim halinde aktif olurlar ve oyunun birer parçası haline dönüşürler. Derse karşı ilgisiz olan öğrenciler dahi farkında olmaksızın kendilerini oyuna kaptırmış ve duydukları heyecan sayesinde öğrenmiş olurlar (Karaduğan, 2003). Yapılan birçok araştırma, oyunun ve oyunla öğrenmenin çocuklar üzerinde oldukça etkili bir yöntem olduğunu ve bunun giderek yıllar içerisinde önem kazandığını ortaya koymaktadır.

Gökmen (2016) araştırmasında okul öncesinde eğitim gören 18 çocuk ile deney ve kontrol olmak üzere iki grup oluşturmuş; onların seviyelerine uygun olan 6 adet şarkı seçmiştir. Bu şarkıları deney grubundaki çocuklara oyunlaştırarak, kontrol grubundaki çocuklara ise oyunlaştırmadan öğretmiştir. Araştırma sonucunda şarkıları oyun yöntemiyle öğrenen deney grubundaki çocukların derse katılım, şarkıların sözlerini akılda tutma, şarkı söylerken grupla gösterdiği uyum, şarkıya gösterdikleri ilgi ve dikkat, şarkı söylerken yapılan devinimsel hareketler gibi değişkenlerinin kontrol grubundaki çocuklara oranla daha iyi düzeyde olduğunu saptamıştır.

Suzuki Yöntemi'nde de oyunun öğrenme üzerindeki etkisi rahatlıkla gözlemlenmektedir. Suzuki, evde çalışmayı sevmeyen çocukların ailelerine çocuklarının zihninde enstrüman çalmanın gerçekte eğlenceli bir şey olduğunu hatırlatmalarını ister ve der ki "derse çocuğu eğlendirerek, onunla oyun oynayarak başlayın, sonrasında bu eğlence hali çocuğu doğru bir şekilde yönlendirecektir" (Garson,1970). Scott (1992) yaptığı deneysel çalışmasında Suzuki grup dersindeki oyun aktivitelerinin Suzuki öğrencilerinin dikkat ve kararlılık davranışlarına etkisini ölçmüştür. Çalışma sonucunda Suzuki öğrencilerinin diğer öğrencilere göre anlamlı düzeyde farklılık yarattığını saptamıştır. Olcayto'nun (2019) çalışmasında Suzuki eğitimcisi yetiştiren bir uzman grup derslerinin birçok güzel yönü olduğundan bahseder. Bunlardan en önemlisinin öğrencilerin yaylı çalgı öğrenme sürecinde yer alan vibrato yapabilme, doğru arşe tutma gibi çok zor ve sıkıcı buldukları teknik kazanım ve süreçleri, grup içerisinde daha eğlenceli bir şekilde öğrendikleri oynarak öğrenme yöntemi olduğunu söyler. Anlaşılacağı üzere Suzuki grup dersleri kapsamında yer alan oyunlu etkinlikler, istedik davranışları öğrencilerin farkına varmaksızın, severek ve isteyerek kazanmalarına, öğrenmelerine yardımcı olmakta ve onları süreç içerisinde mutlu bir şekilde başarıya ulaştırmaktadır.

2.4. Motivasyon - Dikkat

Suzuki yaklaşımının en yenilikçi ve dikkat çeken parçası olan grup derslerinin öğrencinin motivasyonunu arttırmada oldukça önemli olduğu düşünülmektedir. Keller' a (1987) göre motivasyon ve dikkat ayrı düşünülemez (Akt. Sever, 2020). Bu anlamda grup dersleri öğrencide hem dikkat süresini uzatarak verimi arttırmakta ve hem de büyük bir motivasyon inşa etmektedir.

Aynı çalgıyı çalan bütün öğrenciler için tasarlanmış olan ortak Suzuki repertuarı, bütün çocukların grup derslerine katılmasına olanak sağlar. Grup dersleri çocuklara yeni parçalar öğretirken bir yandan da eski parçaları sürekli tekrar ettirerek unutmamaları için motive etmektedir (Sak Brody, 2020). Keman dersinde ve ev çalışmalarında öğrenci bireysel bir süreç yaşamaktadır. Motive olması bakımından sık sık grup derslerinde yer alması oldukça önemlidir. Bu derslerde öğrenciler birlikte çalarken ne kadar çok çalışırlarsa o kadar çok parça çalabileceklerinin farkına varırlar. Çocuklar çoğunlukla diğer çocuklarla birlikte yaptıkları oyun ve aktivitelerden büyük zevk alır, bu sebeple evde yalnız başlarına keman çalmaktansa grupta birlikte çalmayı tercih ederler. Bu anlamda grup dersleri çocuğun motivasyonunu arttırmaya büyük oranda katkı sağlamaktadır. Öyle ki çocuk sadece grup derslerinde yer alabilmek için evde büyük bir gayret sarfeder (Olçayto, 2019). Hermann (1999) grup derslerinde aynı anda çalındığında birçok enstrümandan çıkan sesi duymanın, kendinden daha ileri düzeyde büyük öğrencilerle birlikte çalışıyor olmanın çocuklar için heyecan verici ve eğlenceli olduğunu belirtmektedir. Görüldüğü üzere grup dersleri öğrencilerin keman dersine olan motivasyonunu arttırmaktadır. Onların daha ileri düzeydeki eserleri duymalarını ve gelecekte öğrenecekleri parçaların performanslarından ilham almalarını da sağlamaktadır.

2.5. Müzikal Deneyim

Grup dersleri, bireysel dersleri geliştirir ve destekler. Eğlendirici uygulamalar sayesinde dersin en büyük kazanımı olan birlikte çalma ve müzisyenliği geliştirme fırsatı sunar (Macmillan, 2007; Bird, 2012, Tanınmış, 2021). Grup dersleri, bireysel derslerde öğrenilen parçaların hep birlikte tekrar edilmesini, böylelikle unutulmamalarını sağlamaktadır. Böylelikle birlikte çalma kazanımını edinin sürece hemen uyum sağlayabilmektedirler. Bunun yanı sıra grup derslerinde çocuklar solo performans sergilemeyi de öğrenirler. Küçük yaşlardan itibaren birbirlerine minik dinleti ve konserler verir, bir toplulukta çalmayı öğrendikleri için sahne korkusu gibi kaygı ve endişe sorunlarını aşmış olurlar. Orkestra veya oda müziği topluluklarında çalmaya başladıklarında dokuz-on yıl gibi uzunca bir süre grup deneyimini zaten kazanmış olurlar. Bununla birlikte grup derslerinde birlikte çaldıkları için tempo, ritim ve başka müzik terimlerini doğal bir şekilde çabucak öğrenmiş olurlar. Çok sesliliğe ve bir topluluğun parçası olmaya erken yaşlardan itibaren alışır, bu sayede ilerleyen zamanlarda bir orkestrada performans sergilediklerinde çok başarılı ve rahat olurlar (Olçayto, 2019).

Grup dersleri sayesinde çocuklar yalnızca topluluk karşısında çalma alışkanlığı edinmekle kalmayıp, aynı zamanda öğretmenlerinin düzenlediği toplu icra konserlerinde yer alma veya daha geniş çaptaki ulusal veya uluslararası etkinliklerde rol alma fırsatı da kazanırlar (Özal, 2007).

Suzuki yönteminde, bütün çalgılar için geliştirilen piyano eşlik kitaplarının midi kayıtları bulunmaktadır. Grup derslerinde bu eşlikler ile birlikte çalma fırsatı da öğrencilerin “beraber çalabilme yeteneklerini” geliştirmektedir (Kasap, 2005). Burton (2017) öğrencilerin grup derslerinde müzik tarihi dönemleri, besteciler, ses aralıkları, nota ve müzikal işitme gibi çeşitli konuları kolaylıkla öğrenebildiğini gözlemlemiştir. Olçayto (2019) Türkiye’de çalgı çalan bireylerin ilk kez bir orkestrada çaldıklarında on dört-on beş yaşlarına gelmiş olduğunu ve bir grup içinde çalmak üzere önceden bir deneyimlerinin olmadığını söylemektedir. Fakat Suzuki öğrencileri için bu deneyimin grup dersleriyle beraber üç-dört

yaşlarından itibaren başlıyor olmasının orkestra hayatlarına büyük bir farklılık olarak yansıdığını belirtmiştir. Yapılan bütün çalışmalar grup eğitiminin öğrencilerin müzikal deneyimlerine olumlu yönde katkı sağladığı yönündedir. Bireysel derslerle birlikte grup derslerinin Suzuki öğrencilerinin okuldaki genel müzik eğitimi sürecinde nota ve değerleri gibi teorik konuları öğrenmekte zorluk çekmediklerini, müzikal topluluklara rahatlıkla uyum sağladıklarını söylemek de mümkündür.

2.6. Karakter Gelişimi

Suzuki Metodu, çocuğun sadece müzikal değil bütünsel gelişimini kucaklayan bir felsefeye dayanmaktadır. Suzuki'nin yol gösterici ilkesi "Önce karakter, sonra yetenek"tir (Suzuki Music Victoria, 2024). Suzuki'ye göre asıl amaç müziği öğretmek değil; iyi vatandaşlar, asil insanlar yetiştirmektir. Bir çocuk doğduğu günden itibaren güzel bir müzik duyar. Bu müziği kendisi çalmayı öğrenirse duyarlılığı, disiplini ve dayanıklılığı gelişir; güzel bir kalbi olur (Suzuki, 2010).

Literatüre bakıldığında grup derslerinin öğrencilerin karakter gelişimi bakımından önemli olduğunu belirten çalışmalar mevcuttur. Örneğin Aykar (2014) araştırmasında grup derslerinin çocuklara birlikte başarma, işbirliği yapma, paylaşma, başkalarına karşı saygılı olma, uygun dinleme davranışını kazanma, lideri takip etme ve zorlukların üstesinden gelme becerilerini kazandırması açısından oldukça önemli olduğunu belirtmiştir. Bunun yanı sıra grup derslerinde öğrencilerin derslere hevesle gelme, dersi etkin bir şekilde dinleme, saygılı olma, arkadaşlarını dinleme ve onların haklarına saygı gösterme, sorumluluk alma gibi davranışlar sergilediklerini gözlemlemiştir.

Olçayto (2019) grup derslerindeki takım çalışması ruhunun edinilmesinin kazandırdığı beraberlik, özgüven, sağduyu, empati kavramlarının gelişmesi ve ileriki yaşlara taşınmasının çocuklar için kaçınılmaz olduğunu belirtmektedir. Bireysel derslerle birlikte grup dersleri, öğrenciye müzikten fazlasını öğretmektedir. Hayatın her alanına aktarılan disiplini, zaman yönetimini ve organize etme becerisini kazandırır (Suzuki Music Victoria, 2024).

2.7. Grup Derslerinin İçeriği

Grup dersleri, Suzuki yaklaşımının tamamlayıcı bir parçasıdır. Suzuki, grup derslerini çocukları eğlendirip aynı zamanda çalıştırarak zekice planlamakta ve yöntemin tamamlayıcı bir unsuru haline getirmektedir. Dersin içeriği mini konserlerden müzikal ve teknik çalışmalara kadar istenilen şekilde değişebilir (Hermann, 1999). Her çocuk grup dersine katılım sağlayabilir çünkü aynı çalgıyı çalan bütün öğrenciler için tasarlanmış olan ortak bir Suzuki repertuarı vardır. Çocukların hangi yaşta olduğu önemli değil, eğer seviyeleri aynı ise aynı grupta çalmaları mümkündür. Her ders mutlaka bir konuya dikkat çekilir ve öğretmenler bu konuya yönelik etkinlikler yaparlar. Örneğin arşe tutuşuna yönelik çalışılacaksa, o derste arşe ile ilgili oyun ve egzersizler yer alır. Koordinasyon ve güç kazandırıcı egzersizler, parmak, bilek, ön kol ve tüm kol motor gelişimini destekleyen egzersiz veya aktiviteler dersin büyük bir kısmını oluşturur. Derslerin işleniş biçimi sürekli yenilenerek eğlenceli olacak şekilde planlanmalıdır. Dersin ana fikri çocukların becerilerini oyunlarla onları eğlendirerek geliştirmektir (Garson, 1970).

Derslerde çocuklar genellikle yaşlarına göre değil; bulundukları seviyeye göre sınıflandırılır. Örneğin; başlangıç seviyesindeki çocukların bazıları henüz kitaptaki ilk parçaları çalıyorken diğerleri bütün parçaları öğrenmiş olabilir veya aynı seviyede, aynı parçaları çalıyor olmalarına rağmen çocuklar arasında yaş farkı da olabilir. Fakat bu durum grup dersinin amacını değiştirmez. Ders esnasında bazı öğrenciler nispeten ileri düzeydeki parçaları henüz öğrenmemiş olabilirler, bu durumda onların sadece dinleyip gözlem yapmaları sağlanmalıdır. Böylelikle ileride öğrenecekleri parçaları duymuş ve nasıl çalmaları gerektiğini görmüş olurlar. Tam tersine ileri seviyedeki öğrenciler başlangıç seviyesindeki kolay parçaları yeni öğrenen öğrencilerle birlikte çalarak onlara destek ve örnek olurlar, aynı zamanda parçaları tekrarlamış

olurlar. Suzuki metodunda her parçanın teknik veya müzikal açıdan önem taşıyan noktaları bulunmaktadır. Grup derslerinde bu noktalara mutlaka önem verilmeli ve öğrencilerin dikkatleri bu yöne çekilmelidir (Starr, 1976).

Grup dersindeki etkinliklerin her zaman keman veya farklı bir enstrüman içermesi bir zorunluluk değildir. Enstrüman veya yay olmadan da müzik kavramları öğretilir, duruş-tutuş alışkanlığı güçlendirilebilir veya dinleme becerileri geliştirilebilir. Öğretmenler yaratıcılıkları doğrultusunda daha fazla etkinlik fikri üretebilir (Bird, 2012). Bu etkinliklerin yanısıra öğretmenler Suzuki metodu ile doğrudan ilişkisi olmayan dans etme, şarkı söyleme, müzik teorisi, nota öğretimi, deşifre çalışmaları ve oyun etkinliklerini de grup derslerinde öğrenebilirler (Kasap, 2005).

Oyun olarak isimlendirilen her etkinlik teknik bir çalışma olduğu için, bu etkinlikler mutlaka doğru bir biçimde uygulanmalıdır. Tekrar oyunlarında, öğrencilere her oyun öncesinde dikkat etmesi veya düzeltilmesi gereken davranışı hatırlatıp sonrasında oyunu başlatmak, derslerin istenilen hedefe ulaşmasını sağlayacaktır. Öğrenci her tekrar edişinde neye dikkat etmesi gerektiğinin bilincinde olmalıdır. Bundan da önemlisi, çocukların her çalışmada doğru duruş ve tutuş pozisyonunu koruması ve her tekrarda güzel bir ton üreterek çalması sağlanmalıdır (Sak Brody, 2020). Öğrenciler tekrar oyunlarına her zaman ilgi gösterir; bu nedenle tekrar oyunları çoğunlukla başarılı sonuçlanır. Fakat öğrenciler bazı oyunlarda belli bir kazanımı gerektiren birikime sahip olmadığı için oyunu oynamakta zorlanabilir. Bu tür durumlarda çok üstelemeden başka bir oyuna geçmek yararlı olacaktır. Çünkü dersi, öğrencilerin ders sonunda “çok eğlenceliydi” diyebilmesini sağlayarak, başarısız olma hissi yaratmadan ve onları hayal kırıklığına uğratmadan planlamak asıl amaçtır. Tekrar oyunlarında sorunlu olan pasaj öğrenciye gösterip yaptırma yöntemi kullanarak öğretilir. Önce öğrenci çalar, sonra öğretmen doğrusunu gösterip tekrar çalması sağlanır. Öğrenci ne yapması gerektiğinin farkına vardıkdan sonra öğretmenin vereceği komutlarla ders renklendirilebilir (Sak Brody, 2020).

Grup derslerinde öğrenciler çalmaya başlamadan önce bir takım fiziksel egzersizler yapabilirler. Egzersizler küçük-büyük her öğrencinin kolaylıkla yapabileceği basit hareketlerden oluşur. Bu egzersizler öğrencilerin güç ve koordinasyon kazanmaları için Suzuki tarafından tasarlanmıştır. Öğrenciler yay hakimiyetini sağlayabilmek için çeşitli oyunlarla farklı egzersizlerin yanı sıra parmak, bilek, ön kol ve tüm kol motor gelişimine katkı sağlayacak çeşitli egzersizler de öğrenirler. Yürümek, çömelmek, tek ayak üzerinde dengede kalmak, zıplamak gibi basit egzersizler de çocukların fiziksel olarak rahatlamaları için yaptırılır. Zıplama, atlama, çeşitli top oyunları, denge gerektiren egzersizler, boyun egzersizleri ve refleks geliştirici egzersizler de oldukça önemlidir. Bu egzersizler öğrencilerin normal motor gelişimini destekleyen etkinliklerdir. Bu yüzden çalgı çalmaya başlamadan önce de yapılması gereken olağan egzersizlerdir. Suzuki keman çalmanın doğal ve eğlenceli bir olay olması; bu yüzden kemanın vücudumuzun doğal bir parçası, yayın ise sağ elimizin bir uzantısı olması gerektiğini söylemektedir. Grup derslerinde tasarlanan oyun ve egzersizler, öğrencilerin çalışını daha serbest ve doğal hale getirir. Daha sonra zamanla vücudun doğal hareketini kısıtlamaz, böylelikle tüm vücudun uyumu ile çalma alışkanlığı kazanmış olurlar (Starr, 1976).

Öğretmen, grup derslerini çocukları eğlendirip aynı zamanda çalıştıracak şekilde planlayabilir. Örneğin; ders ısınma çalışmaları ile kayıtlar eşliğinde başlayabilir. Burada amaç bir yandan vücudu çalmaya hazırlarken aynı zamanda kulağı müziğe hazırlamaktır. Öğrencilerle grup derslerinin daha zevkli geçmesi için tüm öğretmenlere kendi oyunlarını üretmesi veya keşfetmesi gerektiği önerilir. Oyunların bir öğretim yöntemi olduğu düşünüldüğünde, öğretme şeklini geliştiren, öğrencinin gelişimini temel alan öğelerden oluşması çok önemlidir. Oyunlar planlı veya kurallı olması gerekmediği gibi öğretmenin yaratıcılığına ve çocukların o an ihtiyacı olduğu davranışın kazanımına göre tasarlanabilir.

2.8. Grup Dersinin İşlenişi

Suzuki, öğretmenlere bireysel derslere ek olarak haftada bir veya iki haftada bir grup dersi yapmalarını önerir. Dersin süresi bir-bir buçuk saat arasında değişebilir. Dersin işlendiği fiziki ortam bulunduğu bölge veya yöreye göre değişiklik gösterebilir. Örneğin; bir müzik sınıfı, atölye veya dinleti salonu vb. olabilir. Dinleme becerisini kazandırabilmek ve kayıt eşliğinde çalışabilmek için bir adet bluetooth hoparlör bulundurulabilir. Burada amaç, vücudu ve müzikal kulağı hazır hale getirmektir. Dersi çekici hale getirmek için yaşa ve düzeye uygun çeşitli oyuncak veya materyaller kullanılabilir. Dersler genellikle ayakta işlenir. Eğer öğrencilerin oturmasını gerektirecek bir uygulama, etkinlik veya oyun varsa, sınıf ortamı da uygunsa ders oturularak işlenebilir. Çalma kısmına geçince tekrar ayağa kalkılır. Suzuki dersleri selam vererek başlar, selam vererek biter. Selam vermek, öğretmen ve öğrencilerin birbirlerine saygı duymalarının yanısıra yaptıkları işe saygı duymanın da göstergesidir.

Bir Suzuki Grup Dersi 6 kısma bölünerek planlanabilir:

Akort – Yerleşme – Selam (5-10 dk)

Derse başlamadan önce bütün çalgılar akort edilir. Yerleşme ve sıralama biçimi öğrencilerin sayısına ve seviyesine göre iki sıra, ay, daire veya u şeklinde değişiklik gösterebilir. Her ders öğrencilerin birbirlerini ve öğretmenlerini gözlemleyebilecek şekilde yerleşmesi oldukça önem arz etmektedir. Yerleşme biçimi aynı olsa da, sıralama biçiminin değiştirilmesi önerilir. Çünkü; her defasında farklı bir grup arkadaşının yanında veya karşısında olmak, onların bilişsel, duyuşsal veya psikomotor davranışlarını gözlemlene fırsatı tanıyacaktır. Böylelikle “sosyal öğrenme” daha hızlı ve kolay gerçekleşecektir. Yerleşme ve sıralama tamamlandıktan sonra Suzuki kayıtları hoparlörden başlatılır, öğretmenin komutuyla selam verilir ve ders başlamış olur.

Isınma ve Esneme Egzersizleri (10 dk)

Keman ve yay yere güvenli bir şekilde bırakılır ve ısınma egzersizleri başlar. Öğrenciler öğretmenin her yaptığını tekrar eder. Kolları çevirme, omuzları gevşetme, beli çevirme gibi basit egzersizler ile vücut hazır hale getirilir. Daha sonra esneme egzersizleri başlar. Esneme egzersizlerinde sadece yay veya sadece keman kullanılabilir. Amaç, kemanı ve yayı vücudun doğal bir parçası haline getirebilmektir. Örneğin; doğru yay tutma davranışını pekiştirebilmek için yayı saat yönüne ve tersine çevirme, omuz üstünde çalar gibi esnetme, aşağı-yukarı-sağa-sola esnetme, spider, roket fırlatma, yayı baş-göbek üstüne koyma gibi çeşitli yay esnetme egzersizleri yaptırılabilir. Aynı şekilde doğru keman tutuşunu pekiştirmek için kemanı tutarken alkışlama, etrafında dönme, yürüme, dizler üstünde esneme gibi egzersizler çalıştırılabilir. Suzuki metodunda en öncelikli kazanım “posture (duruş-tutuş)” olduğu için bu egzersizlerin özellikle başlangıç düzeyinde her ders yaptırılması önerilir. Egzersizler kazandırılmak istenen hedef davranışa göre değişebilir, şekillenebilir. Bu tamamen öğretmenin takdirine bırakılır.

Tonalizasyon Çalışmaları (5-10 dk)

Suzuki metodunda güzel ve etkili bir tonun kazandırılmasında tonalizasyon çalışmaları çok önemli bir yer tutmaktadır. Bu sebeple her kitapta tonalizasyon çalışmalarına yer verilmiştir. Öğrencilerin düzeyine ve ihtiyacına uygun olarak bu tonalizasyon egzersizlerinin mutlaka çalıştırılması önerilir. Egzersizler dışında parçalardan yola çıkarak tonalizasyon çalışmaları da yapılabilir. Örneğin; başlangıç düzeyinde mi telinde ritmini “ti ki ti ki tak tak”, “ti ki ta ka bum bum”, “çi ki çi ki bum bum” veya “su-lu su-lu kar-puz” şeklinde tonalizasyon çalışmaları yapılabilir. Daha ileri seviyedeki öğrenciler için “Twinkle Tema” veya “Judas Maccabaeus’tan Koro” adlı parçalar çalıştırılabilir. Bunların yanı sıra 4, 8, 12 ve 16 sayarak uzun yaylarla dizi ve arpej çalışmaları yaptırılabilir.

Yeni Bir Kazanım (10 dk)

Yeni bir kazanım üzerinde çalışılıyorsa, bu beceriyi öğretecek veya pekiştirecek grup etkinliklerine yer verilebilir. Grup dersleri, yeni kazanım veya hedef davranışların eş zamanlı olarak birden fazla sayıda öğrenciye kazandırmada büyük bir kolaylık sağlamaktadır. Kalıcı- geçici konular, vibrato, gürlük-hız-ifade terimleri ve uygulanışı, müzik tarihi dönemleri, besteciler gibi o günün kazanımını gerektiren konular işlenebilir, pekiştirilebilir. Bunun yanı sıra videolar, filmler, orkestralardan görsel ve işitsel örnekler de grup dersini daha verimli ve çekici hale getirmektedir.

Eski Parçaların Tekrarı ve Oyunlar (20-30 dk)

Çoğu öğrenci için dersin en eğlenceli kısmı bu bölümdür. Eski parçaların tekrar edilmesiyle birlikte çalma davranışı oyunlarla kazandırılır. Parça seçiminde olabildiğince bütün öğrencilerin bildiği parçalar çalıştırılır. Bilmeyen öğrenciler olursa, dinleme konumuna geçer veya alkış, sadece yay, beden hareketleri gibi farklı biçimlerde eşlik ederler. Parçaların tekrar edilmesinde ve pekiştirilmesinde oyunlar üretilir. Örneğin; Twinkle Varyasyonları parçasında öğrenciler dört gruba ayrılır. Her grubun sırasıyla bir motifi çalması istenir. Bu oyun dikkat ve analiz etme becerisini geliştirir. Aynı varyasyonlar ister tek gruba, ister tek gruba yavaş, orta ve hızlı tempolarda metronomla çalıştırılabilir. Varyasyonları çalarken öğrencilerden *mi* seslerini çalarken çömelmeleri, *re* seslerini çalarken dönmeleri, *fa* diyez seslerini çalarken tek ayaklarını kaldırmaları istenir. Aynı oyunlar, farklı parçalar üzerinde oynanabilir. Burada amaç çocukların farkında olmadan, mutluluk içerisinde öğrendikleri parçaları hem teknik hem müzikal olarak olgunlaştırmaktır.

Bitiriş - Selam

Tekrar ve oyunlar bitince öğretmen öğrencilerle bir sonraki dersle ilgili plan yapar ve dersi bitirir. Ders selamla başladığı gibi selamla biter. Öğretmen öğrencilerle göz göze gelir, hazır olduklarını hissettiklerinde komut verir ve birbirlerine selam verirler. Öğretmenin bu noktada bütün öğrencilerin dersten mutlu ayrıldığından emin olması gerekir.

3. Sonuç ve Tartışma

Suzuki yönteminde grup dersleri, en az bireysel dersler kadar önemlidir. Grup dersleri, çocukların bireysel derslerde öğrendiklerini pekiştirmenin yanı sıra çocuklara farklı seviyelerdeki akranlarını gözlemleme fırsatı sunan sosyal bir öğrenme ortamıdır. Bu ortamda büyük çocuklar çalarken küçükler çok şey öğrenirler, aynı şekilde büyük öğrenciler küçüklerle birlikte çalarken tekrar yaparlar, onlara destek ve örnek olurlar. Literatüre bakıldığında grup derslerinin sosyal öğrenme ortamı oluşturduğunu öne süren çalışmaların (Kendall, 1973; Starr, 1976; Kuran, 2007; Aykar, 2014, Guerriero ve diğ., 2016; Olcayto, 2019; Sak Brody, 2020; Tanınmış, 2021) bunu destekler nitelikte olduğu görülmektedir.

Suzuki grup dersleri kapsamında yer alan oyun ve etkinlikler sayesinde öğrenciler istenilen hedef davranışı severek, isteyerek ve farkına varmadan kazanmış olurlar. Bunu destekleyen çalışmalar da (Garson, 1970; Scott, 1992; Olcayto, 2019) grup derslerinde yer alan oyunların süreç içerisinde öğrencilerin öğrenmelerini kolaylaştırdığını ve onları mutlu bir şekilde başarıya ulaştırdığını ortaya koymaktadır. Bunların yanı sıra Suzuki grup dersleri çocukların motivasyonunu korumasında da çok önemli bir faktördür. Çalışmalar (Keller, 1987; Hermann, 1999; Olcayto 2019; Sak Brody, 2020) grup derslerinde yer alan oyun ve etkinliklerin çocukların parçaları sürekli tekrar etmelerini sağladığını böylelikle unutmamaları için de motive ettiğini öne sürmektedir.

Literatüre bakıldığında Suzuki grup derslerinin çocukların aynı tempoda ve birlikte çalma, işbirliği, lideri takip etme, birbirlerini dinlemeleri, gözetmeleri, gözlemlmeleri, birlikte sahne aldıklarında sahne kaygılarını birlikte aşmaları, takım ruhunu erken yaşlardan itibaren edinmeleri gibi birçok bilişsel ve duyuşsal gelişim sürecine olumlu yönde kalıcı etki bıraktığını belirten çalışmaların olduğu görülmektedir (Kasap, 2005; Özal, 2007; Bird, 2012; Burton, 2017; Olcayto, 2019;

Tanınmış, 2021). Grup dersleri sayesinde öğrenciler, müzik yaşamının çok önemli aktiviteleriyle küçük yaşlarda tanışarak, gelecekteki orkestra ve oda müziği kariyerlerini doğrudan etkileyen müzikal deneyim kazanmaktadırlar.

Bireysel derslerle birlikte grup dersleri öğrenciye müzikten fazlasını da öğretmektedir. Hayatın her alanına aktarılan disiplini, zaman yönetimini ve organize etme becerisini kazandırır. Takım çalışması ruhunun edinilmesiyle çocuklarda özgüven, sağduyu, empati, beraberlik kavramlarının gelişmesi ve ileriki yaşlara taşınması kaçınılmaz olmaktadır. Birlikte başarma, işbirliği yapma, başkalarına karşı saygılı olma, dinleme davranışını kazanma, lideri takip etme, paylaşma ve zorlukların üstesinden gelme becerilerini çocuklara kazandırması açısından grup derslerinin oldukça önemli olduğunu belirten çalışmaların (Suzuki, 2010; Guerriero ve diğ., 2016; Aykar, 2014; Olcayto, 2019) olduğu görülmektedir. Bunun yanı sıra grup derslerinde öğrencilerin derslere hevesle katılım sağlama, dersi etkili bir şekilde dinleme, saygılı olma, arkadaşlarını dinleme ve onların haklarına karşı saygılı olma, sorumluluk alma gibi davranışlar sergilediklerini söylemek de mümkündür.

Haftada bir veya iki haftada bir yapılması önerilen grup derslerinin süresi bir-bir buçuk saat arasında değişebilir. Dersin içeriği mini konserlerden teknik veya müzikal çalışmalara kadar istenilen biçimde şekillenebilir. Dersin işlendiği fiziki ortam bulunduğu bölge veya yöreye göre değişiklik gösterebilir. Dersler; akort – yerleşme – selam, ısınma ve esneme egzersizleri, tonalizasyon çalışmaları, yeni bir kazanım, eski parçaların tekrarı ve oyunlar, bitiriş – selam olmak üzere altı kısma bölünerek planlanabilir.

Sonuç itibarıyla Suzuki Yöntemi her ne kadar bireysel dersler ekseninde olsa da grup dersleri de en az bireysel dersler kadar önemli ve yöntemin ayrılmaz, tamamlayıcı bir parçasıdır. Grup dersleri olmaksızın Suzuki Yöntemi eksik ya da yarım kalır ve büyük ölçüde başarıya ulaşılmaz. Tüm bu sebeplerden ötürü grup derslerinin ülke genelinde yaygınlaştırılması, derslerin doğru, anlaşılır, disiplinli ve planlı bir biçimde uygulanması oldukça önemlidir.

4. Öneriler

Literatüre bakıldığında doğrudan grup dersleri ile ilgili spesifik çalışmaların yok denilecek kadar az olduğu söylenebilir. Bu sebeple Suzuki Yöntemi'nin tam anlamıyla uygulanabilmesi ve benimsenebilmesi için grup derslerinin farklı değişkenler üzerindeki etkinliğini ortaya koyan deneysel veya betimsel çalışmalar yapılabilir.

Grup derslerindeki oyunlar, ailelere ev çalışmaları konusunda yardımcı harika bir tekniktir. Bu yüzden ailelerin grup dersine katılımı mutlaka sağlanmalıdır. Ayrıca bu zaman diliminde ebeveynler birbirleriyle deneyim ve tavsiyelerini paylaşma fırsatı bulmaktadır.

Grup eğitiminin sürdürülebilirliği, öğretmen ve öğrencilerin hayal gücü ve yaratıcılıklarını derslerde kullanmasıyla mümkündür. Bu yüzden öğrencilerin yaz kamplarına, konser ve etkinliklere; öğretmenlerin ise aynı etkinliklere ek olarak çalıştaylara ve eğitimci buluş toplantılarına katılımı teşvik edilerek, öğrendikleri yeni buluş ve fikirleri harmanlayıp kendi öğrenme-öğretme tarzlarını bulmaları ve geliştirmeleri önerilmektedir.

Öğretmenlerin grup derslerini düzenli ve disiplinli bir şekilde organize etmesi ve sürdürmesi önemlidir. Çünkü diğer tüm beceri ve yetenekler gibi, grup dersi öğretimi de pratik yaptıkça kolaylaşır ve gelişir. Bir öğretmen her yeni derste yeni bir şey öğrenir ve bu hayat boyu devam eder. Bu yüzden grup derslerinin aksatılmadan yapılması önerilmektedir.

Grup dersleri yapmak için birkaç öğretmen öğrencilerini grup derslerinde birleştirebilir, dönüşümlü olarak derse liderlik yapabilirler. Bu sayede az sayıda öğrencisi olsa bile öğretmenler, diğer öğretmen arkadaşlarının öğrencilerinden faydalanabilir ve kendi aralarında fikir alışverişinde bulunabilirler.

Kaynakça

- Aykar, A. (2014). Suzuki yönteminin Türk halk ezgileri kullanılarak başlangıç gitar eğitimine uygulanabilirliği [Yüksek lisans tezi, Necmettin Erbakan Üniversitesi]. Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Bandura, A. (1977). Social learning theory. Prentice Hall.
- Bilir, Ş. ve Dönmez, B. (1995). Hastanede oyun-yaş gruplarına göre hastanede yatan çocuklar, çocuk ve hastane (2. Basım). Sim Matbaacılık.
- Bird, P. E. (2012). How to teach a Suzuki group class. <http://teachsuzuki.blogspot.com/2012/03/how-to-teach-suzuki-group-class.html>
- Burton, J. (2017). The importance of group classes. <https://suzukiassociation.org/news/importance-group-classes-3/>
- Demirci, A. (2014). Literatür taraması. İçinde Y. Arı ve İ. Kaya (Ed.), Coğrafya araştırma yöntemleri (ss. 73-108).
- Erol, A. (2022). Derleme yazmanın temel ilkeleri. Nöropsikiyatri Arşivi, 59(1), 1-2.
- Garson, A. (1970). Learning with Suzuki: Seven questions answered. Music Educators Journal, 56(6), 64-154.
- Genç, S. (2014). Sanat eğitiminde eğitsel oyunların önemi. Bartın University Journal of Faculty of Education, 3(1), 380-392.
- Gökmen, İ. (2016). Okul öncesi müzik eğitiminde şarkıların oyunlu-oyunsuz olarak öğretiminin karşılaştırılması [Yüksek lisans tezi, Necmettin Erbakan Üniversitesi].
- Guerriero, E. M., Mitchell, N., Einarson, K. M., Hendricks, K. S., & D'Ercole, P. D. (2016). International research symposium on talent education, part 4: The joys and benefits of Suzuki group class. American Suzuki Journal, 44(3), 8.
- Hermann, E. (1999). Shinichi Suzuki: The man and his philosophy (Rev. ed.). Alfred Music.
- Karaduğan, Ö. (2003). İlköğretim ikinci kademedeki sanatın öğretiminde eğitsel oyunlarının uygulanması ve sonuçları [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Kasap, B. T. (2005). Suzuki okulu metodu. İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 6(9), 115-128.
- Kendall, J. (1973). The Suzuki violin method in American music education. Alfred Music.
- Köroğlu, S. A. (2015). Literatür taraması üzerine notlar ve bir tarama tekniği. GİDB Dergi, (01), 61-69.
- Kuran, E. (2007). Suzuki metodu ve Türkiye'deki konservatuvar öncesi müzik eğitimi [Doktora tezi, Anadolu Üniversitesi].
- Macmillan, J. (2007). What is interesting about Suzuki? Piano Professional, 8-9.
- Olçayto, C. (2019). S. Suzuki öğretisinin erken yaşta keman eğitimine katkıları ve teknik gelişim açısından incelenmesi [Yüksek lisans tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi].
- Özer, U. & Hongur, G. (2016). Suzuki'nin "Anadil Metodu" ve Türkiye'nin Trakya bölümünde yaşayan müzisyen Çingeneler. Fine Arts, 11(4), 153-160.
- Özal, K. (2007). Suzuki metodu. Müzik Eğitimi Yayınları.

- Özçelik, Ö. A. (2010). Suzuki yetenek eğitimi ve Bartok mikrokosmos yöntemleriyle özengen piyano eğitiminde yoğunlaşma becerisi. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 23(2), 643-661.
- Sak Brody, Z. (2020a). Suzuki erken yaş keman eğitiminde çalışma ve ders uygulamaları. *Güzel Sanatlar Enstitüsü Dergisi*, 26(Müzik Özel Sayısı), 390-395.
- Sak Brody, Z. (2020b). Suzuki yaklaşımı örneği ile erken yaş müzik eğitiminde motivasyon. *Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 18(03), 44-51.
- Scott, L. (1992). Attention and perseverance behaviors of preschool children enrolled in Suzuki violin lessons and other activities. *Journal of Research in Music Education*, 40(3), 225-235.
- Senemoğlu, N. (2007). Gelişim öğrenme ve öğretim kuramdan uygulamaya. Gönül Yayıncılık.
- Sever, G. (2020). The effect of the QR code game on motivation in Suzuki violin lessons. *International Online Journal of Educational Sciences*, 12(4), 147-164.
- Sever, G., & Sonsel, Ö. (2020). Okulöncesi müzik eğitiminde Orff ve Suzuki yaklaşımlarının karşılaştırmalı analizi. *İçinde Eğitim bilimleri alanında akademik çalışmalar-II (Cilt 2)*. Gece Kitaplığı Yayınevi.
- Seyrek, H. ve Sun, M. (2005). Okul öncesi eğitiminde oyun. *Müzik Eserleri Yayınları*.
- Starr, W. (1976). *The Suzuki violinist*. Alfred Music.
- Suzuki Music Victoria. (2024). Suzuki method. <https://suzukimusic.org.au/suzuki-method/>
- Suzuki, S. (2010). Sevgiyle eğitmek: Yetenek eğitime yönelik mükemmel bir yaklaşım (J. Dittgen, Çev.). *Porte Müzik*. (Oriijinal eserin yayın tarihi belirtilmemiş)
- Tanınmış, G. E. (2021). Keman eğitiminde Colourstrings yöntemi. *İdil Sanat ve Dil Dergisi*, 10(85), 1343-1351.

Extended Abstract

Introduction

The presence of group lessons and group activities in the Suzuki Method can sometimes lead to misunderstandings or prejudices. Many people who watch a concert given by Suzuki students or witness group lessons may think that the Suzuki Method is basically based on group lessons. Although group lessons are of great importance in the Suzuki Method, they are basically based on individual lessons. Additionally, when we look at the literature, it can be seen that the studies on group lessons, which are an important part of the Suzuki Method, are limited and few in number. For this reason, explaining all aspects of group lessons in the Suzuki Method and contributing to the literature guided the formation of this study. For all these reasons, this study tried to draw attention to the importance of group lessons, which are an important part of the Suzuki Method, and also included the content of the lesson, its teaching and various game suggestions that can be used in the lessons.

Method

A descriptive survey model was used in this study, which was conducted to contribute to the literature on group lessons, which is an important part of the Suzuki Method.

Why is Group Lesson Important?

In the Suzuki method, group lessons are at least as important as individual lessons. Group lessons are a social learning environment that not only reinforces what children learn in individual lessons, but also offers children the opportunity to observe their peers at different levels. In this environment, while the older children play, the younger ones learn a lot, and in the same way, the older students repeat while playing with the younger ones, supporting and setting an example for them.

The games and activities included in Suzuki group lessons help students acquire and learn the desired behaviors willingly and without realizing it, and make them happily successful in the process. In addition, it is also a very important factor in maintaining children's motivation. Because games and activities enable children to repeat the pieces constantly and motivate them not to forget.

Group lessons have positive and lasting effects on many cognitive and emotional development processes of children, such as playing together at the same tempo and together, cooperation, following the leader, listening to, looking after and observing each other, overcoming stage anxiety, if any, when they go to concerts together, and acquiring team spirit at an early age. In this way, by being introduced to the very important activities of musical life at an early age in group lessons, they gain musical experience that directly affects their future orchestral and chamber music careers..

Along with individual lessons, group lessons teach students more than just music. It provides discipline, time management and organizing skills that can be transferred to all areas of life. By acquiring the spirit of teamwork, it is inevitable for children to develop the concepts of self-confidence, common sense, empathy and togetherness and carry them to later ages. It seems that group lessons are very important in terms of helping children acquire the skills of achieving together, cooperation, treating others with respect, learning listening behavior, following the leader, sharing and overcoming difficulties. In addition, it is possible to say that in group lessons, students exhibit behaviors such as coming to lessons with enthusiasm, listening to the lesson, being respectful, listening to their friends and respecting their rights, and taking responsibility.

Content of Group Lessons

It is not necessary for group lesson activities to always include the violin or another instrument. Music concepts can be taught without an instrument or bow, posture-holding habits can be strengthened, or listening skills can be developed. Teachers can come up with more activity ideas based on their creativity. In addition to these activities, teachers can also learn dance, singing, music theory, note training, sight reading exercises, and game activities that are not directly related to the Suzuki method in the group.

Processing of Group Lessons

Lessons are usually taught standing up. If there is a practice, activity or game that requires students to sit down, and if the classroom environment is suitable, the lesson can be taught sitting down. When the playing part is over, stand up again. Suzuki lessons begin and end with a bow. Bowing is a sign of respect for the teacher and students, as well as for the work they do. A Suzuki Group Lesson can be divided into 6 parts and planned: Tuning – settling – salute (5 min.), warm-up and stretching exercises (10 min.), tonalization exercises (5-10 min.), a new achievement (10 min.), repetition of old pieces and games (20-30 min.), finishing-salute.

Discussion and Conclusion

Although the Suzuki Method is based on individual lessons, group lessons are at least as important as individual lessons and are an integral part of the method. Without group lessons, the Suzuki Method would be incomplete or incomplete and would not be largely successful. For all these reasons, it is very important to popularize group lessons throughout the country and to implement the lessons in an accurate, understandable, disciplined and planned manner.

Suggestions

Games in group lessons are a great technique to help families with homework. Therefore, families' participation in group lessons must be ensured. The sustainability of group education is possible when teachers and students use their imagination and creativity in lessons. Therefore, the participation of teachers and students in camps, workshops and educator meetings should be encouraged; In this way, they should be enabled to find and develop their own learning-teaching styles by blending the new inventions and ideas they have learned.